

Antje Jackelén: Tal vid Nationell minneshögtid i pandemitid

Talare

Antje Jackelén
Ärkebiskop

Datum

31 oktober 2021

Plats

Uppsala

- 1 Små lysande lågor, så nära den mörka jorden vi kan komma, brinner nu på gravar och i minneslundar. Kanske är Allhelgonahelgen den tid på året då samspelet mellan ljus och mörker är som starkast.
- 5 Både mörker och ljus kan vara brutala. Det finns obarmhärtigt ljus som bränner och skadar det som behöver mildt ljus för att leva och växa. Och det finns obarmhärtigt mörker som isolerar, skrämmer och trycker ned.

10 Allhelgonahelgens ljus är inte så. Det samspekar med mörkret på ett barmhärtigt sätt. Här finns en ömhet. Vi förs samman till gemenskap över gränser. Du är ensam om just din sorg. Ändå är du inte ensam i sorgen.

Sorg måste få ta tid. Förluster är verkliga. Här ryms inte bara vackra och tacksamma minnen, utan också tunga, arga och oförsonade känslor.

15

Här finns plats även för de malande frågorna: Gick det rätt till? Vad hade vi kunnat undvika? Vilka förluster måste vi ännu genomlida? Hur ska vi orka?

20 I år har så många människor dött ensamma, utan en hand att hålla i, utan att närstående kunde ta avsked av varandra. Alla som ville kunde inte gå på begravingar. Minnesstunder blev inte som tänkta eller sköts upp. Vi har berövats riter som hjälper oss att sörja.

25 Utan riter blir livets stora händelser överkliga. Att förlora tillgången till riter är ett angrepp på vår mänskliga värdighet, särskilt i stormiga tider. För riter ger oss hemkänsla i tiden.

Med rätta klagar vi: Gud, hur länge?

När vi tröstar varandra vill vi gärna hålla om varandra. Även det har pandemin tagit ifrån oss. Att visa omsorg genom att hålla avstånd är mot vår natur.

Med rätta frågor vi: Var är trösten?

35

”Som en mor tröstar sitt barn, så ska jag trösta er”, säger Gud (Jesaja 66:13).

”Saliga de som sörjer, de ska bli tröstade”, säger Jesus (Matteusevangeliet 5:4).

Dolt i smärtan finns också trösten, nåden, ljusstrålen som till slut tändar livskraften på nytt. Där tröst är, där är också Guds ande.

40

Låt oss ha tålamod med varandra när vi bearbetar förluster och känslorna kring vår egen och andras död. I församlingarna finns sorgegrupper och själavård till hjälp.

45

Korset säger oss att döden inte är slutet, utan för Gud lever vi alla, alltid. Gränsen mellan tid och evighet är genomsläppligare än det kan verka. Som en mer tekniskt lagd person har sagt: det finns gångjärn mellan nuet och evigheten.

50

De som lämnat oss finns hos Gud. De finns i minnen och bärs i hjärtan. De finns i den insikt som ofta väcks i dödens närhet: Att gemenskap betyder mer än jagandet efter livets allehanda. Ny mening kan växa fram ur det meningslösa. Där optimismen måste ge upp, ser hoppet fortfarande en framtid.

55

Hopp är att vilja vara kvar i det nät av relationer som vårt liv hänger på: relationen till Gud, till hela skapelsen, till våra medmänniskor, till oss själva.

60

I skenet av de små lysande lågorna, så nära den mörka jorden vi kan komma, minns vi dem vi saknar. Vi påminns om livets skörhet, skönhet och styrka. Vi ber om kraft att leva ett liv som rymmer det som varit – och som i mod och tillit är öppet för framtiden.

65

Källa

<div>svenskakyrkan.se</div>

Taggar

2020-tal, 2021, Kvinna

70 **URI**
<https://www.svenskatal.se/tale/antje-jackelen-tal-vid-nationell-minneshogtid-i-pandemitid>

75

80

85

90

95

100

105